

Den efter sidste Møde stedfundne Optælling af Stemmerne til Valg af et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Valgmenigheder har givet følgende Resultat: Der var afgivet 50 Stemmesedler. Valgte ere Liebe med 49, Haffner med 48, Krieger med 48, Madsvig med 47, Ploug med 47, Forchhammer med 47, Hasle med 46, Skeel med 45 og Grevenkøp-Castenschjold med 43 Stemmer. De øvrige Stemmer vare spredte.

Den første Sag paa Dagsordenen var: Første Behandling af Forslag til Lov angaaende Omordning af Nørresundbys Næringsforhold.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 1857 ff.)

Skeel: De Motiver, der ledsage det nærværende Lovforslag, ere affattede med saa megen Omhyggelighed, og de Momenter og Hensyn, der maatte komme i Betragtning ved Behandlingen af dette Forhold, ere saa rigtigt fremdragne, at jeg ikke skulde have taget Ordet i denne Sag, hvis det ikke var, fordi jeg stod i et særegt Forhold til den og, idet jeg vil anmode det høitærede Thing om at vedtage Loven saaledes, som den foreligger, dog ønsker at betone et Par af de Momenter, der ere fremdragne i Motiverne. Det var Loven af 16de Februar 1856, der skabte Forholdene i Nørresundby saaledes, som de nu existere, og det var væsentlig Hensynet til Oplandets Larv, der gjorde, at denne Lov fremkom, idet man tog Hensyn til de Klager, der af Beboerne Nord for Kimmfjorden vare førte over, at Fjorden ved den mangelsfulde og bekostelige Overfart til Aalborg lagde en væsentlig Hindring i veien for Samfærdselen med denne By. Det blev da indrommet, at Handlende og andre Næringsdrivende kunde nedsætte sig i Nørresundby, under særegne Betingelser, som man troede at maatte opstille for at danne en Modvægt imod den heldigere Stilling, som de Næringsdrivende i Nørresundby vilde faae ligeoverfor Aalborgs gamle Opland Nord for

Kimmfjorden, og det blev i saa Henseende navnlig bestemt, at Handlende og Næringsdrivende, som nedsatte sig i Nørresundby, skulde, foruden at svare Skatter og Afgifter til Nørresundby Commune, tillige med Hensyn til kommunale Byrder betragtes som hørende til Aalborg. Det var et særegt Forhold, der blev dannet, men det fremtraadte ikke skarpt strax, og det var vistnok ikke paa den Tid, Loven blev given, forudsæet, hvor skarpt det vilde fremtræde, idet Loven efter sine egne Ord var gaaet ud fra den Forudsætning, at det væsentligt vilde være Handlende og Næringsdrivende i Aalborg, der flyttede til Sundby eller i alt Fald udvidede deres Bedrift derhen. Det kom ikke saaledes, det viste sig snart, at der i Nørresundby dannede sig en Klasse af Handlende og Næringsdrivende, som ikke stod i anden Forbindelse til Aalborg, end den, som Loven af 1856 fremtvang, og det maatte snart erkendes, at der var tilveiebragt et meget unaturligt Forhold, idet nemlig den ene Commune kunde beskaffe den anden Communes Borgere til Fordeel for sine egne kommunale Formaal. Allerede tidligere var der indkommet Andragender til Ministeriet, som gik ud paa at søge bewirket en Forandring i disse Forhold, men den egentlige Støtte fik disse Andragender først, efterat Pontonbroen var bleven lagt. Det maatte nemlig da sees, at de Forudsætninger, der havde ligget til Grund for Loven af 1856, vare, om ikke hævede, saa dog i væsentlige Henseender modificerede, og det maatte navnlig erkendes, at Pontonbroen øvede en væsentlig Indflydelse paa Næringsforholdene i Nørresundby. Det første, som Tanken henvendte sig paa, da man søgte at komme til en anden Ordning af disse Forhold, var, om det ikke var rettest at sammendragede to Communer til een. Dette Forslag fremkom fra Ministeriet og blev forelagt de paa-gjældende Communalbestyrelser, men det fandtes da, at der saavel Svinden som Norden for Fjorden var overordentlig lidet Tilværelighed dertil. Jeg skal ikke her fremdrage de Forhold, som gjorde, at man troede ikke for Tiden at